

בס"ד כה' טבת ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 16: 31
 צאת השבת - 17: 23
 רבנו תם - 17: 54
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1189
 @ **השבת מברכין**. ר"ח **שבת** יחול בע"ה ביום **המישי**.
 יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה
 לבשורות טובות ישועות ונחמות, לפרנסה טובה וגשמים
 בעיתם, בריאות איתנה ואושר אמיתי לנו ולכל ישראל, אמן.

אברהם יגל

לעיני **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "דברדי ידמיהו"
 (ירמיה א')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת שמות

לא לשכוח כל שבת **שניים בקרא ואחד תרגום**

הרה"ג **יצחק יוסף שליט"א**
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30
מענייני הפרשה:

☞ **"ויהי כי יראו המיילדות את האלוקים ויעטו להם בתים"**
 לפי שיוכבד ומרים יראו את הא-לוקים, זכו לבנים טובים והקימו בתים גדולים בישראל. מיוכבד יצאו משה רבינו ואהרן הכהן, וממרים יצא בצלאל אשר הקים את המשכן. יוצא מכאן שאימהות טובות מעמידות בנים טובים. (מדרש.)

☞ שיעבוד מצרים וגזרות פרעה.
 ☞ הולדת משה ולקירתו לבית פרעה.
 ☞ משה במדין ונישואיו לציפורה.
 ☞ ה' מתגלה למשה בסנה.
 ☞ משה נשלח למצרים למסור את דבר ה' אל פרעה להוציא את בני ישראל ממצרים.

☞ **"ויאמר לרשע למה תכה רעך..."**
 מידתו של משה רבינו שלא יכל להביט ולראות עוול ולכן הוכיח את הרשע ואמר לו "למה תכה רעך..." ולא רק עוול הנעשה בישראל לא יכל לסבול, אלא אף את בנות יתרו הציל מיד הרועים שגירשו. (חתם סופר)
 ☞ **"כי היות הזה" (א' - י"ט)**
 האונקלוס מרגם **"ארי חכימן אנון"**.

☞ **"ואלה שמות בני ישראל" (א', א')**
 בעל הטורים: **ואל"ה** = נאדם אשר לומד תסדר. **שמו"ת** = שנים מקרא ואחד תרגום.
 ☞ **בנ"י** = בקול נעים ישר.
 ☞ **ישראל** = נחיה שנים בבות ארוכים לעולם. (מתוק מדבש)
 ☞ **"שזובב"ם"**

רבי נתן אדלר אמר בדרך צחות, מליצת חז"ל בפרקי אבות **"איזהו חכם הרואה את הנולד"**.
 ☞ **"עשר שמותיו של משה"**
 למשה היו 10 שמות, כמו שכתוב במחזור בפיוט של שמחת תורה. 1-משה. 2-נתנאל. 3-שמעיה. 4-אבי סוכו. 5-אבי זנוח. 6-חבר. 7-יקותיאל. 8-טוביה. 9-ירד. 10-אביגדור. ובכל זאת נקרא **"משה"**, כדי להודיע את גדול הנס שבת פרעה בעצמה הצלתו ועשתה חסד גדול עם משה, לכן התורה מדגישה את השם משה לשבח את העושים חסד עם בני ישראל.

בימים אלו - תחילת פרשת שמות, מתחילים ימי השובבים שהם ימי תיקון כענייני טהרת וקדושת ישראל. גימטריה נאה **"חול"** בגימטריה=44, **קדש** - בגימטריה=404, ההפרש ביניהם 360 הוא כמנין **"שובבים"**. כדי להעלות את האדם מהחול אל הקודש, **צריכים את ימי השובבים**.

☞ **"והאמר אחותי אל בת פרעה האלך וקראתי"**
 הנה ר"ת מן העבריות ונתניק לך, הוא **מהול**. לרמוז מ"ש חז"ל, שמשה נולד מהול, (ספר הליקוטס) לכן לא רצה לינק מן הנכריות. והפירוש ראתה ביסוד שלו, כי טוב הוא. כי העורלה הוא רע, **"והוא טוב"**, מהול.

☞ **"ויוסף היה במצרים" (א' - ה)**
 אע"פ שפרעה נתן לו את השם "צפנת פענח", החזיק יוסף בשמו העברי. גם במצרים היה יוסף.
 ☞ **"ראובן שמיעון לוי ויהודה"**
 "יששכר זבולון ובנימין"
 "דן ונפתלי גד ואשר"

פינת הניבים והפתגמים
אצבע צרדה - "הכאה באצבע צרדה", לחיצת האמה (האצבע האמצעית הארוכה) והאגודל זו לזו ושמיטת האמה בחזקה לתוך כף היד. אצבע שמכים בה לעורר את הכהן הגדול בליל יום הכיפורים.
 בליל יום הכיפורים נשאר הכהן הגדול ער כל הלילה בתלמוד תורה, זאת, כדי שלא יבוא לידי קרי, וייטמא וייפסל לעבודת היום. אחד מן האמצעים שנקטו לשמור על עירנותו, היה, שבכל עת שראו שהכהן עומד להירדם, היו משמיעים קול בעזרת אצבע צרדה.

סדר השבטים שנכתב בפסוק זה, אינו כסדר לידתם שהרי בנימין נולד אחרון. אלא ביאר ה"חתם סופר": סידר השבטים ארבעה בני לאה וראובן שמעון לוי ויהודה בפסוק הראשון, ובפסוק השלישי ארבעה בני השפחות דן ונפתלי גד ואשר, ובאמצע 'היכל הקודש' - היינו יששכר וזבולון ובנימין שהן התורה ומחזיקיה, ואכסניה של שכינה שהוא בנימין.

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי" : <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ברכות שונות או מיוחדות

א. על קוסקוס מברכים ברכה ראשונה "בורא מיני מזונות", וברכה אחרונה "על המחיה". חשוב לשים לב, שמספיק לאכול שתי כפות קוסקוס, בכדי להגיע לשיעור ברכה אחרונה. טוב לדעת, שגם אם מוסיפים לקוסקוס ירקות כמיטב המסורת, אין צורך לברך על הירקות, הואיל והם טפלים לקוסקוס.

נימוקים ומקורות : הקוסקוס עשוי מסולת חיטה שעבר הליך של התפחה על ידי מים בתהליך של אידוי, ומוגדר מבחינת ההלכה כימעשה קדירה' מחמשת מיני דגן. לפיכך ברכתו "בורא מיני מזונות."

כפי שכתב השולחן ערוך אורח חיים סימן ר"ח סעיף ב' בזה"ל, חמשת מיני דגן ששלקן או כתשן ועשה מהם תבשיל, כגון מעשה קדירה הרפיות וגרש כרמל ודייסא, מברך עליו בורא מיני מזונות ולבסוף על המחיה. כך כתב גם הילקוט יוסף בקיצור שולחן ערוך סימן קע"ד סעיף ט'.

ב. אם יש בצלחת אחת כמה סוגי מאכלים שלא התבשלו יחד, כמו למשל, אורז, תפוחי אדמה ובושר, וכל מין נאכל לעצמו, יש לברך על כל מין ומין את ברכתו הראויה לו, וכמובן שבאופנים אלו שאינם נפטרים יש להקדים את האורז, ולאחר מכן את פרי העץ ולאחריו אדמה, ולאחריו שהכל וכמבואר בשולחן ערוך (סי' ריא).

אולם כל זה כשכל מין הוא עיקר בפני עצמו, אבל אם יש מין שהוא בא בתור טפל למין ולמאכל השני ואינו נאכל לבדו אלא שבא מחמת העיקר, כגון, חתיכות גזר קטנות בתוך אורז שבאים להטעים ולתבל את האורז, או אורז עם עדשים (מגדרה) אין לברך על הגזר או על העדשים אפילו שהם בעין אלא מברך על האורז ופוטר את המין המעורב עימו, וכן טחינה עם הציל וכיוצא באלו הדוגמאות מברך על העיקר ופוטר הטפל. ואם שניהם עיקרים אלא שמאכל אחד הוא רוב מול המאכל השני, כגון אורז ומעט חתיכות עוף או בשר קטנות, בזה נחלקו הפוסקים וטוב לכוין במקרה זה שלא לפטור את המין השני, ולברך על כל אחד בפני עצמו. וכל זה כשאין באכילתך לחם, אבל אם נטלת ידיים וברכת המוציא לחם, הלחם פוטר את כל מיני המאכלים הבאים בתוך הסעודה.

ג. ברכה על קבוקים. ברכתם מזונות. ואין צורך לפצח ולפרק כיון שכשיש מזונות והם חשובים - הם פוטרם את כל השאר. זה שונה משקדים מצופים סוכר שיש מחמירים לפרק ולברך על כל אחד בנפרד - כיון ששם אין מזונות וכאן יש.

ד. שתיה בעבודה במהלך היום: כמה פעמים צריך לברך? אם אני שותה חמש כוסות קפה ביום, אני צריך לברך חמש פעמים "שהכל נהיה בדברו"?

אם לא יצאת מהעבודה לרשות הרבים, אפשר לפטור בברכה אחת את כל מה שתשתה במשך היום אפילו כל היום כולו. אלא אם כן כשגמרת לשתות לא היתה דעתך עוד לשתות, אבל בסתמא כלומר שלא היתה דעתך שלא לשתות, אין צריך לברך שנית.

ה. איך אני אדע מתי לומר על מחיתה ועל כלכלתה ומתי על המחיה ועל הכלכלה?

מאכל שנעשה מקמח, אחד מחמשת מיני דגן שגדל בחוץ לארץ, חותמים, "ברוך אתה ה' על המחיה ועל הכלכלה", אולם מאכל שנעשה מקמח אחד מחמשת מיני דגן שגדל בארץ ישראל חותמים "ברוך אתה ה' על מחייתה ועל כלכלתה". כיום רוב ככל הקמחים נעשים מחיטה שגדלה בחו"ל, למעט מצות שמורות של פסח. לכן על רוב סוגי המאכלים של חמשת מיני הדגן, יש לחתום בנוסח ברכת על המחיה, על המחיה ועל הכלכלה, למעט מצות או בכל מקרה בו ידוע שהקמח נעשה מאחד מחמשת מיני דגן שגדל בארץ.

מכל מלמד השכלתו

לבוש הולם ומיוחד

"ישאלה אישה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלות... ושמתם על בניכם ובנותיכם" ושאלת השאלה :

וכי מותר לישראל ללבוש בגדי נכרים ?

והלא הלכה פסוקה היא ברמב"ם (הלכות עכו"ם) "אין הולכים בחוקות העכו"ם ולא מדמין להם לא במלבוש... אלא יהא ישראל מובדל מהן... וכן הוא אומר "ואבדיל אתכם מן העמים?"

ועוד ניתן להקשות : יש אומרים שישראל נגאלו ממצרים בזכות שלא שינו את לבושם? ואיך זה מסתדר עם ציווי ה'!?

תירוץ לפי דברי המהרי"ק (סימן פ"ח) הובאו דבריו בשו"ע י" קע"ח : למעשה האיסור הוא רק אם יש בגד צד של עבודה זרה או חוסר צניעות. רק אז קיים האיסור, ללא טעמים אלו אין איסור.

זוהי הסיבה אם כן, שמותר לרופא ללבוש חלוק שניכר בו שהוא רופא, למרות שעובדי כוכבים משתמשים אף הם בחלוק מעין זה...

יוצא אפיה, שלא היה איסור ללבוש את בגדי המצריים, בפרט שלא היה איזה שהוא לבוש מיוחד ליהודים כפי שכתב חכמת אדם (כלל פט) שאז חייב ללכת בלבוש המיוחד והמייחד את היהודים.

"ש"ל נעליך מעל רגליך"

כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא" אומרים חז"ל רעיון נפלא :

של נעליך = תסיר את המנעולים.

מעל רגליך = מעל ההרגלים שלך... תשתחרר מההרגלים שלך תשלוט בהם וממילא תבין שאדמת קודש נמצאת מתחתך...

נעל במשמעותה ביהדות היא בעלת אופי מיוחד.

כותב ר' חיים מוולוז'ין : כשם שהנעל מחזיקה את הגוף כך הגוף מחזיק את הנשמה. הגוף הוא נעל לנשמה ולכן נהגו בה זהירות :

לדוגמא : יש מנהג שבשעה שאדם נפטר מחלקים הכל חוץ מהנעליים שלו. ר' יהודה החסיד מזהיר : "חמרא סכנתא מאיסורא" - יש לגזור אותם ואסור לאף אדם להשתמש בהם אפילו אם הנפטר הזמין נעליים וטרם קיבל אותם זורקים אותם...

מסביר חמדת צבי : שהאדם נפטר איננו זקוק כבר לגוף ולא לנעלי העור שברגליו (הגוף נעל לנשמה והנעל היא מחזיקה את הגוף) ואם המת בא בחלום ולוקח נעליים הוא מראה שעדיין הוא זקוק לגוף כי יש לו דין ודברים עם החולם והסימן לא טוב.

ולכן הסיבה שלא נועלים נעליים של מת שנראה כאילו הנעליים לא סיימו את תפקידם, והמת נתן לשמור עליהם. יש בזה ביזוי לנפטר שהרי המדבר (=האדם) מתעלה על החי בזה שנועל מנעל מעור הבהמה ובכך מראה שליטה על הבריאה... ולא יתכן שהגוף נקבר באדמה והחי = המנעלים עדיין מהלכים ברגלי האנשים...

מה רשום בפנקס

הרבה פעמים אנחנו דואגים לאנשים ברוחניות אבל לפעמים אנו שוכחים שאנשים מעוטי יכולת צריכים את העזרה דוקא בשמיות.

מקצוע תובעני הוא להיות מורה ומחנך. כלל לא פשוט למלא את חלל המלמד הקלאסי, המושלם, זה שכל חייו צריכים להיות טובים סביב אולם עוללים ויונקים שובבים. "צריך עצבים של פלדה, לעמוד מול כיתה חמש או שש שעות מדי יום, לשמור על איפוק ולהקרין אהבה לכל ילד בדיוק במינון שהוא זקוק לו", אומרים מעת לעת מלמדים ותיקים עטורי ניסיון.

אחריות כבדה רובצת כריחיים על צווארם. וכבר היו בדורנו שטענו שמלמד חסר רגישות פוגע ורומס נשמות טהורות, ואין כאן המקום להכביר במילים, כי עוול בנשמה חמור לאין ערוך מפצעי גוף או בנייתוח לא מוצלח. חז"ל החמירו בתובענות שלהם מן המלמד. עד כדי כך, שאם הוא אינו הולך לישון בזמן ואינו מכין ומשנן את החומר הנלמד, הוא בבחינת "עושה מלאכת השם רמיה". ישמור אלוקים. ללא ספק, עיסוק במקצוע עצום ונורא זה דורש ישוב דעת ורצינות ותפילה בכל יום מקירות הלב, כדי לעמוד במינימום ההכרחי.

להלן סיפור שהגיע לאוזני פה אחר גוף, מפיו של אחד מיקירי קריתא של ירושלים, אך מתוך אחריות אינני חושף לעולם את שמות הגיבורים כדי שחלילה במקרה של אי – דיוקים, לא תהיה טרוניה כזו או אחרת.

לא קלים היו חייו של הרב מנדל קרביץ, שעלה ארצה מווילנא המעטירה ותקע יתד בירושלים. המחסור במזון נותן אותותיו, העניות שלטה בכל, הבתים היו עלובים ודולפים, הגדים בולים, אבל שמחת החיים הירושלמית התוססת, זו שיונתן עצמה ממבועי החוכמה והיראה עוד מימי בית המקדש הראשון שלטה במרחב. כולם היו בעצם עניים, כך שקינאה לא היתה הצד החזק של תושבי העיר, אלה שבין החומות ואלה שמחוצה לה.

הרב קרביץ לא היה איש צעיר, וכבר היה מטופל אז בשמונה זאטוטים שופעי מרץ בלתי נדלה, והאיש היקר הזה חיפש מלאכת כפיים כדי להביא פת לחם לעולליו. אחד מגדולי רבני ירושלים שתהה על נקנתו, המליץ בפניו בחום רב לגשת להנהלת תלמוד תורה "שונה הלכות" ולנסות להתקבל כמלמד. מנהל התי"ת הרב אברהם מנקין, לא היה צריך יותר מעשר שניות כדי לקלוט שיש לרב קרביץ נשמה עדינה, חוכמה ועיניים בורקות מיראת שמים ומאהבת ישראל.

אחרי דקה או שתיים התבשר הרב קרביץ: "התקבלת!". ומאז, במשך שני עשורים ברציפות עסק במלאכת הקודש הזו – מלמד בסילודין ובמסירות נפש ממש. הוא אהב את חניכיו, וליווה אותם צעד אחר צעד מגן הילדים ועד נישואיהם. מלטף, מעודד, דוחף ומכניס אמונה ויראת שמים כמעט בכל משפט או מילה היוצאים מפיו.

אך טבעי הדבר שאחרי שני עשורים גדושים במסירות נפש, יקרא המנהל הרב מנקין אל המלמד המסור מנדל חיים קרביץ לחדר המנהל ויבשר לו בשורה טובה.

"הרב קרביץ ידידי הותיק והאהוב", פתח המנהל מנקין את השיחה, "נער הייתי, וגם זקנתי, ועתה על פי דעת רבותי עלי לפנות את כס המנהל לצעיר ולטוב ולמוכשר ממני. האמן לי ידידי, לא התלבטתי רבות, ברור היה לי כשמש בצהריים, כי אתה ורק אתה ראוי ומתאים להיכנס לתפקיד חשוב זה. שא ברכה ידידי."

דמו של הרב קרביץ נפל לרגליו, וחיוורון עז אחז בפניו. "אם עד עתה הייתי אחראי לטיפוחם ולגידולם של עשרים תינוקות של בית רבן, מעתה מוטל עלי עול של

למעלה משלוש מאות תינוקות קדושים וטהורים". בעבר חשו מנהלי התי"תים כי האדמה בוערת תחת רגליהם ואין זה רק תפקיד של כבוד ומעמד, אלא מגדלור מאיר בחשכת לילה של ים סוער שבו אוניות חושבות להישבר ולהיטרף. הרב מנדל קרביץ לקח את התפקיד, על פי אמות המידה של צידק אמיתי שזכה לגילוי אליהו, בשיא הנשגבות והאחריות.

"מדוע אבא שלך מסתובב עם פנקס בכיסו, מדוע הוא מציץ מן החלונות מביט מן החרכים ורושם... אני חושש שהוא רושם את מעשינו הלא טובים?" "אינני יודע, אף פעם לא הצצתי בפנקסו של אבא". שיחה זו התנהלה בין אחד מתלמידי מ"מ "שונה הלכות" לבין אליעזר שלום קרביץ, בן הזקונים של המנהל, הלומד בכיתה ו'.

"אבא שלך רושם אותנו בפנקס ומספר להורים שלנו על מעשי הקונדס שלנו?" קיטרו חבריו של אליעזר שלום, "אנו מבקשים ממך שתציץ בפנקסו של אביך, תספר לנו מה הוא מתעד שם", ביקשו החברים.

אכן כך, מעבר למבחנים ולמעורבות הפעילה שלו בחיי הרוח של תלמידיו, היה עסוק הרב קרביץ בעיון וברישום בפנקסו הקטן. בהפסקה הגדולה היו רואים אותו במרומי הקומה השניה, ומשם מעבר למעקה המרפסת צופה על תלמידיו המשתובבים להם בכדור או בגולות, שולף את פנקסו הקטן ורושם ורושם...

אליעזר שלום היה ילד מחונך כראוי, הוא ידע שהוצאת הפנקס מכיס המעיל של אבא היה מעשה חמור מאין דוגמתו, המעיד על חוסר דרך ארץ, אולם הסקרנות הטבעית קיננה בו. הוא לא העלה על דעתו להציץ בפנקס בדרך לא נאותה, אך ההפצרות, היו הפצרות ששיגעו אותו. לא היה יום שלא נתבקש ונתבע: "נו, כמה אפשר לבקש ממך, תציץ בפנקס ותספר לנו מה אביך כותב..."

עד כדי כך, שבלילות הוא היה חולם שהפנקס של אביו מעופף לו בשמי מרומים, נוחת על הכיסא הסמוך למיטתו, אך דפיו סגורים...

גם בחלומו לא העז אלעזר שלום להציץ בפנקס...

ערב קייצי אחד התרחש הבלתי יאמן. אלעזר שלום קרביץ חזר בשש בערב מן התי"ת, נכנס לביתו, הניח את התיק בבניסה למטבח ופנה לפיתת האוכל. מעילו של אביו היה תלוי על הקולב הקטן ועל השולחן מונח פנקסו של אבא פ-ת-ו-ח. עוד מרחוק הבחין בשני דפים מלאים בכתב ידו. הסקרנות בערה בו הפעם יותר מתמיד.

הוא שכנע את עצמו שהפעם הוא איננו עובר עבירה, שכן הוא לא שלף את הפנקס מהכיס אלא שכנראה מן שמים ויכו אותו לקרוא. והוא קרא כשדמעות בעיניו...

"למשויק טולדנו יש חולצה קרועה זה היום השלישי שהוא לבוש בה... (יש לקנות לו בגדים חדשים). לאברום רודלבום יש נעליים קרועות... שימעליה כהן מכיתה ח' לא הביא היום פרוסת לחם – לבדוק לתת לו מענק כספי. לדבר עם הגביר מנדבלאום לגבי רכישת חולצות, נעליים וכמות של לחמים... לתלמידנו". "המחנך הרב בידרמן שקוע בחובות כבדים, לבדוק גמ"ח עבורו".

אלעזר חיים דפדף קלות בפנקסו של אביו הגדול וקרא דף אחר דף בזריזות שמלאים בעורה לשני בגשמיות.

למותר לציין, כי לאחר פטירתו של הרב מנדל חיים קרביץ, נפער חלל עצום שעד היום אין מי שמסוגל למלא. לכל הפחות נותרו כמה ספרים והספדים ודור הולך ופוחת של תלמידים, שזוכרים מתוך דגול שדאג לחולצה ולנעל לא פחות מלהישגים הלימודיים.

"אבא לא ביקש להיקבר עם הפנקסים שלו, אבל אין לנו ספק שהם מליצי יושר עבורו בעולם העליון", הספידוהו בניו וכל משפחתו. (קובי לוי)

חודש שבט - ספר התודעה

חודש שבט הוא האחד-עשר במניין החודשים שמתחיל מניסן. ואילו בספירה הרגילה, כשאנו מונים שנים וחודשים בתוך השנה - הרי הוא **חמישי לתשרי**, שבו מתחילה השנה ובמקרא הוא נקרא תמיד החודש האחד-עשר, ככתוב: "ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש" (דברים א). מקור השם בבלי - "סבטו" מלשון "מכה", על שם הרוחות הנושבות בה יש הטוענים כי שם החודש הוא מלשון "ענף זמורה", המסמל את פריחת האילנות בחודש הזה. מזלו של החודש הוא דלי - סמל לבורות המים המלאים והדליים שבהם היו שואבים את המים, כדי להשקות את העצים ואת הנטיעות.

סוגלות טובות לימי השובבים:

- א. להסתכל באותיות ספר תורה. **ב.** לא להסחית דעתו מן התפילין. **ג.** להקפיד לברך ברכת המזון בכוונה. **ד.** לכוון בברכות השחר ובברכת הכהנים. **ה.** לזכות להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת. **ו.** להיזהר בנטילת ידיים. **ז.** לא לדבר דברים בטלים בבית הכנסת.
- ח. לא להפסיק בין מים אחרונים לבין ברכת המזון.
- ט. לאכול שיירי הלחם של המוציא. **י.** לטרוח בעצמו בהכנות לשבת קודש. **יא.** להשתדל להזיע בהכנות מצוה.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

התמודדות עם חוצפה

לא לאיים! כאשר רוצים לחנך ילדים, פעולת האיום לא תשיג כלום ואולי אפילו תוצאות הפוכות. כאשר מאיימים מעמידים לפני הילד שתי אפשרויות ונותנים לו בחירה. במצב כזה הוא עלול לבחור באפשרות שבה אנו לא מעוניינים ואז אין כבר מה לעשות.

לדוגמה: הילד שוכב במיטה ולא רוצה לישון. האבא מגיע לחדר ואומר לו: "אתה ישן או לא...?" "כן כן ישנה טעות, מה פירוש המילים - "או לא"? וכי יש מצב שהוא לא ישן או לא לישון. ואז האבא ממשיך: "אם תישן תקבל ממתק, ואם לא תישן, תפסיד. כאן כבר הילד רואה שתי אפשרויות ברורות. אם ישנים מקבלים ואם לא, מפסידים. ומה נעשה אם הילד יבחר בלא לישון ולהפסיד? והאבא יעניש אותו בעונש נוסף הרי זה עוול! כי ההסכם היה שאם לא ישנים מפסידים ולא עוד עונש.

הורים יקרים להשתדל להפסיק עם מתן האיומים כי הם לא מועילים ואפילו מקלקלים. שלושה שלבים בהוראה: לדבר בגובה העיניים, טון דיבור חד משמעני, לא לאיים.

<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>
---	---	---	---	---	---

<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>
---	---	---	---	---	---

<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>	<p>כרכה והלכה לביטול לוי שנתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רוחניות ומעשיות יחזיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ותרוהו חת ושלוה וברכה והצלחה למרגלות וטעיה צברי</p>
---	---	---	---	---	---	---	---

שבת שלום ומבורך

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -: שלמה לארי בן מרים היינו אברהם נאמן בן מרים היינו ישאל פרגי רפאל בן מרים היינו שבת מוסאי בן נהיית היינו יאר חיים בן דליה וסביח היינו אסתר אהרני בת גוהר מנבית נהיית ישראלית בת שרה מנבית ירחן-רחל בת ג'יראן מנבית מרגלית מוסאי בת שמחה מנבית לידה הרוני בת מרי מנבית</p>	<p>לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף זעורו בן דינה ז"ל אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל בצלאל לביא בן שויה ויחיא ז"ל אביים פור בן מרים ויוסף ז"ל תפירה אביבה בת דינה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>	<p>לע"נ הצנועה והענוה אביים עמרני לע"נ הצנועה והענוה יעקב חנניאס לע"נ הצנועה והענוה שמחה בת חותה כ"ט טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>רפואה שלימה רחל בת טובה יהל בת טובה אברהם בן טובה הקב"ה ישלח לזר מרפא לרמ"ח אבריו וש"י גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות</p>	<p>רפואה שלימה מאיר קטרי בן רבקה הקב"ה ישלח לזר מרפא לרמ"ח אבריו וש"י גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות</p>
---	---	---	---	---